

ANNA SIGMOND GUDMUNDSDOTTIR

Tegnerforbundet, til 4. september

Den står ikke så mange dagene til, Gudmundsdottirs utstilling på Tegnerforbundet, og dermed burde det prioriteres å få med seg denne. "Norske Skoger" er nemlig en temmelig voldsom affære, her er det tegnet og malt direkte på vegger og tak og gallerirommet har blitt transformert til en slags teaterscene. Inntrykkene er mange og fragmenterte, tilsynelatende velkjente og mindre kjente motiver slåss om din oppmerksomhet. Gudmundsdottir kan kanskje kalles en allegoriker som løper løpsk. Flere av motivene i denne fortellingen, uten begynnelse eller slutt eller tema, kolliderer og fragmenterer hverandre. Prosaiske tekstbrokker er til overmål delvis malt over. Det er kanskje slik at den som bare løper, uten å løpe mot noe, er den som virkelig løper. Gudmundsdottir er født på Island, men utdannet i Norge og på Vestlandet.

2

PER BARCLAY

Galleri MGM, fra 25. august

Per Barclay er en av disse store og kjente, norske kunstnavnene som har tilbragt mesteparten av tiden sin i utlandet. Allerede som 24-åring flyttet Barclay, som er 50 i år, til Italia, og der har han stort sett hengt ut siden. Mange fikk sikkert med seg *arte povera*-utstillingen på Samtidsmuseet tidligere i år og det er til denne bevegelsen han gjerne knyttes. Skulpturinstallasjoner i mer eller mindre uventede, enkle, hverdagslige, motbydelige former, i den grad noe av dette kan sies å være uventet i dagens kunst. Men uansett, ting som på sett og vis er rett foran en. Et talende eksempel er hans "Slaughterhouse", der hverdagens hardhet konkurrerer med en slags strukturell estetisk dimensjon. En sjelden, og svært velkommen mulighet til å se Barclay på norsk jord.

3

UNN FAHLSTRØM/ØYVIND TORVUND

UKS Galleri, til 18. september

Mange er kjent med Douglas Gordons berømte videooverker som benytter seg av kjente filmer som *Taxi Driver* som råmateriale. Å si at Unn Fahlstrøm arbeider innenfor samme tradisjon er kanskje å forenkle veldig, men hun jobber likevel med samme type råmateriale. Fahlstrøm gikk ut av Akademiet i fjor og overbeviste stort på Avgangsutstillingen. Der var Scorseses *Raging Bull* utgangspunktet for et slags videografisk triptykon. Nå, på utstillingen - *I reread the Odyssey last night* er Jean-Luc Godards *Le Mépris* fra 1963 det allerede kanoniserte kunstverk som får "the Fahlstrøm treatment" og som blir "gjenlest". I tre rom. Dvs; hun har med seg den unge komponist og gitarist Øyvind Torvund som installerer en lydlig dimensjon til det hele.